

τία υπῆρξε δι' αὐτὸν στάδιον ἐπιφθονοῦ ἐκτιμήσεως καὶ εὐδοκίμησεως οἷαν δὲν ἀναμένουσιν οὐδ' ὠνειρεύθησαν κἂν αἱ σήμερον προαγόμεναι μετριότητες. Χάρις εἰς τὰς ἀριστοκρατικὰς του ἔξεις, εἰς τὰς παντοδαπὰς γνώσεις του, εἰς τὴν σπανίαν του γλωσσομάθειαν καὶ εἰς τὴν ἐτοιμότητα τοῦ σπινθηροβόλου πνεύματός του ἐξετιμήθη καὶ διέπρεψεν ὁ Ὑδραῖος εὐπατρίδης εἰς πολλοὺς διπλωματικούς καὶ ἀριστοκρατικούς τῆς Εὐρώπης κύκλους, αἱ δ' εὐφυολογίαι του, αἰτινες ἐκυκλοφόρουν καὶ εὐρίσκον ἀπήχησιν εἰς πάσας τὰς αἰθούσας, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πολυθρύλητον βιβλίον τῆς διασήμου Φαννῆς Λήρ ἀναφέρονται. Τὸ χάρισμα τοῦτο τῆς ἐτοιμῆς εὐφυολογίας διετήρησε καὶ μέχρι ἐσχάτων ἀνεξάντλητον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τελευταίου Ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου εὐρίσκετο ἐν φιλικῇ οἰκίᾳ ἐσπέραν τινά, ἐλέγετο δὲ μεταξὺ τῶν νέων τῆς ἡμέρας καὶ ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Ἰσάρος ἠσθένει ἦσαν τότε αἱ ἡμέραι τῶν ἐπανειλημμένων ἀτυχιῶν τῶν ρωσικῶν ὀπλων πρὸ τῆς Πλεύνας. — Εἰξεύρετε ἀπὸ τί πάσχει ὁ Ἰσάρος; εἶπεν αἰφνης ὁ Μπουντούρης πρὸς τὴν ὁμήγουριν· πάσχει ἀπὸ *περικλεονορίας!*

Γνωστὴ δὲ εἶνε ἡ ἀπάντησις ἣν ἔδωκε πρὸ τινων μόλις μηνῶν ὅτε ἐγερεθῆς ν' ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ θεωρείου τῶν διπλωματῶν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ πάσχω τὴν ὄρασιν προσέκοψέ που καὶ κατέπεισε μετὰ κρότου.

— Δὲν εἶνε τίποτε! εἶπε μειδιῶν πρὸς τοὺς σπεύσαντας ν' ἀνεγείρῳσιν αὐτόν· ἠθέλησα κ' ἐγὼ ν' ἀκουσθῶ εἰς τὴν βουλὴν!

Οὐχ ἦττον ἐπίσημον υπῆρξε καὶ τὸ ἐν τῇ πολιτικῇ στά-

δίῳ του. Ἀνήκων εἰς τὸ ἀγγλικὸν λεγόμενον κόμμα, μετέσχε καὶ διὰ τῆς πολιτείας του καὶ διὰ τῆς κοινωνικῆς του ἐπιρροῆς τῆς συνταγματικῆς κατὰ τοῦ Ὁθωνος ἀντιπολιτεύσεως, πάντοτε ὁμῶς ἐντὸς τῶν ὄρων τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς νομιμοφροσύνης. Διετέλεσε πληρεξούσιος τῆς Ὑδρας καὶ κατὰ τὰς δύο ἐθνικὰς συνελεύσεις, πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, κατόπιν δὲ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν. Τὸ γῆρας του δὲν υπῆρξε βεβαίως ζηλευτὸν· ἡ ἐλευθεριότης τοῦ βίου του ἐξήντησε τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ τὰ μέσα καὶ ἡ ἄστοργος τῶν κυβερνήσεων φειδῶ γλίσχωρως ἀντήμειψε καὶ τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις καὶ τὰς οἰκογενειακὰς του θυσίας. Ὑπεβάλλετο λοιπὸν κατὰ τὰ τελευταῖα τοῦ βίου του ἔτη αὐτὸς ὁ γόνος τῆς λαμπρᾶς οἰκογενείας ἣτις καὶ νόμισμα ἴδιον ἐν εἶδει μεταλλίου ἔκοπτεν ἐν Φλωρεντίᾳ — νόμισμα φέρον κεφαλὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ μιᾷ ὄψει καὶ τὸ μονόγραμμα τῆς οἰκογενείας ἐν τῇ ἑτέρᾳ — εἰς στερήσεις οἷας δυσφόρως ἠνείχετο ἡ πρεσβυτική του ἡλικία. Καὶ ἐμεμφιμοίρει μὲν διὰ τοῦτο καὶ ἤχθετο διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του εἰς τὴν ὄρασιν του βλάβην· ἀλλ' ὅτε ἡ ὥρα τῆς ἀνίας καὶ τῆς θλίψεως παρήρχετο ἀνεβίου νεάζων ὁ χαρῆς καὶ στωμύλος εὐπατρίδης, θέλων διὰ τῶν τρόπων του καὶ ἀντλῶν εὐχαρίστως ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του ἐκ τοῦ ἀκενώτου ταμείου τῶν γνώσεων, τῶν ἀναμνήσεων, τῆς εὐφυίας του, ἐπιδεικνύων ἀφελῶς ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας, δι' ὧν διεκρίθη ἐν τῷ βίῳ καὶ κατέλιπε τελευτῶν μνήμην τόσον συμπαθῆ πᾶσι τοῖς γνωρίσασιν αὐτόν.